

Beköszöntő

A lelkésztovábbképző tanfolyamok során fogalmazódott meg a résztvevők részéről az igény olyan kiadvány szerkesztése és megjelentetése iránt, amely a vasárnapi igehirdetésekre való felkészüléshez, továbbá kazuális szolgálatok végzéséhez, gyermek-istentiszteletek vagy ifjúsági bibliaórák megtartásához nyújt elméleti és gyakorlati segítséget. E jogos igény mellett viszont megkerülhetetlen a régi kérdés: milyen rend szerint történjen a textusválasztás? Hogyan és miről prédikáljuk? Mi módon kapcsolódjon a textusválasztás az egyházi év egyes vasárnapjaihoz, ünnepeköreihez és azok liturgikus adottságaihoz? *Szabad textusválasztás, lectio continua* vagy *egyházi perikóparend* felel meg leginkább református istentiszteleti gyakorlatunknak, illetve annak a követelménynek, hogy az igehirdetés valóban az Evangélium igazságát tolmácsolja a mai kor embere számára?

Nem feladatunk e helyen nyomon követni a szakmai vitát, amely joggal illeti kritikával azt a gyakorlatot, amely keresztyén szabadságra való hivatkozással minden rendet és rendszert nélkülöz igehirdetési gyakorlatunkból. Mind a kötött, mind pedig a szabad textusválasztás mellett, illetve ellen érvek hosszú sora fogalmazható meg. Viszont a vonatkozó szakirodalom¹ arról tesz bizonyosságot, hogy egyházunkban nemcsak a reformáció kezdeti évtizedeiben volt fellelhető, de a XVIII. századik fennmaradt a *perikóparend* alapján történő prédikálás gyakorlata a *lectio continua* vagy a szabad textusválasztás mellett. Az európai protestáns egyházak liturgikus gyakorlatában ma is bevett. E tekintetében az igehirdetési rend vagy prédikációs munkaterv helyét elfoglaló kötetlenség, véletlenszerűség és minden rendszert háttérbe szorító alkalmiság semmiképpen nem jelentet fejlődést istentiszteleti gyakorlatunkban, sokkal inkább esetlegességet, hanyatlást!

Az egyházi év rendjéhez alkalmazkodó prédikációs segédletek szerkesztése nem ismeretlen a magyar és nemzetközi egyházi-teológiai berkekben. Elég utalnunk arra, hogy Luther Márton rendszeresen készített előzetes prédikációvázlatokat gyülekezeti lelkészek számára, magyar református teológusok (pl. Pákozdy László Márton, Kocsis Elemér) évtizedeken keresztül voltak megbecsült munkatársai több nemzetközi hírű sorozatnak, pl. a *Göttinger Predigtmeditationen* kiadványnak. Vasady Béla, Révész Imre, Szabó Zoltán és Soós Béla által Debrecenben indított „*Igazság és Élel*” c. folyóirat lelképásztorok, vallástanárok, segédlelkészek és teológusok számára kívánt segítséget nyújta-

¹ Lásd: PAP Ferenc: *Textusválasztás és/vagy egyházi év*. In: Zsoltár XII évf. (2005) 31-37.
- FEKETE Csaba: *Perikóparend a Spáczai graduálban 1619 tájáról* In: Magyar Egyházzene (VI)1998/1999. 239-250.

ni a heti rendszeres felkészülésben, azzal a nem titkolt szándékkal, hogy szolgálatuk elkerülje az „egyoldalú elméletiség” és az „elvtelen ötletszerű gyakorlatosság” kísértésének való engedést. Ennek a programnak a felvállalását és folytatását kívánja kifejezni a kiadvány címének megválasztása is. Indoklásul hadd jusson szóhoz e helyen a korábbi lap szerkesztőinek vallomása: „Az 'Igazság és Élet' célkitűzésében egészen közelállónak érzi magát a Ravasz László által alapított s Kolozsváron most is megjelenő 'Az Út' c. folyóirathoz. Sok tekintetben előképének és mindenestre testvérlapjának tekinti 'Az Út'-at, s címválasztásával is azt akarja példázni, hogy miként 'Az Út', azonképpen az 'Igazság és Élet' is a lelkipásztori és nevelői munka kérdéseinek tárgyalásakor nem ismerhet el más zsinórmértéket, mint azt a Krisztust, Aki egyedül mondhatta el magáról, hogy Ő az Út, az Igazság és az Élet (János 14,6).”²

Nos, „Az Út” újból útjára indult, elérkezett az ideje annak, hogy a testvérlap is megújuljon.

Jelen kiadványunk viszont nem kívánja szolgálai módon megfeleltetni tartalmát és strukturáját elődjének. A Vasady Béla és társszerkesztői által kiadott lap sokkal inkább inspiráló módon hat arra nézve, hogy keressük a lelkészi és nevelői szolgálat *megváltozott körülményeire való tekintettel* a szakmai segítségnyújtás lehetőségét, teológiai igényességgel és gyakorlati elkötelezettséggel. Ennek megfelelően kívánjuk kialakítani a későbbiekben rovatainkat is az aktuális teológiai, gyakorlati, közéleti és egyházunk életét érintő kérdésekre való tekintettel (pl. közlemények, szemelvények, etikai állásfoglalások, könyvajánlók stb.).

A vasárnapi igehirdetések vezérfonalát - nem kizárva más lehetőséget sem - az egyházi év rendjéhez alkalmazkodó, európai protestáns egyházak gyakorlatában is használatos perikóparend képezi. Teológiai és liturgiai jelentőségén túl ez a rend nemcsak ténylegesen bekapcsol a protestáns ökumené vérkeringésébe (a látható egységet kiábrázolva), de lehetővé teszi további nyomtatott és elektronikus segédanyagok elérését.³

A fent említett igénynek megfelelően és az örökség felelevenítésének jegyében (természetesen a jobbra taníttatás alázatával) indítjuk útjára ezt a füzetet, azzal a szándékkal, hogy az első próbafüzet kiadását követően háromhavi rendszerességgel juttatjuk el kiadványunkat a szolgatársak számára, mindig az adott negyedévet megelőzően. Ahhoz, hogy a kiadvány, illetve az egyes vázlatok teológiai és gyakorlati igényességgel segítsék a szolgálatokra való felkészülést, szükségünk van a tisztelet Kollegák visszajelzéseire, javaslatokra, észrevételeire.

Hosszúpályi/Debrecen, 2007. március

Dr. Fazakas Sándor

² Beköszöntő. In: „Igazság és Élet”. Folyóirat a lelkipásztori és nevelői munka számára. I. évfolyam 1. szám, 1935. január 4.

³ pl. <http://www.predigen.de>; <http://www.sermonsearch.com>; <http://textweek.blogs.com>